Синій присмерк огортає
І поля, й луги...
Молоком, духмяним сіном
Пахне навкруги.

Спати вклалися телята,
Коні-стригуни.
Перша зірка вечорова
Сяє з вишини.

Гасить мама в хаті світло.
Двері — на гачок.
Ми з молодшою сестрою —
В ліжка — й на бочок.

Все поснуло... Завтра вранці
Людям — на жнива.
Тиша... Тиша...
Навіть чути,
Як росте трава...